

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด (พ.ศ.2566-2570)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

Website : <http://www.pao-sisaket.go.th>
Email : pao.plandiv@gmail.com

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดศรีสะเกษ ได้พิจารณา “ร่าง” ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ และนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อประกาศใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่กำหนดให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พร้อมแจ้งฯ ไปยังคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จึงขอประกาศใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวิจิต ไตรสรณกุล)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด

คำนำ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ.2566-2570) จัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงทิศทางการพัฒนาในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ตลอดจนสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัด ใช้เป็นกรอบในการประสานและบูรณาการในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ให้เป็นไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่การ ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในส่วนที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ 5 พ.ศ.2562 มาตรา 45 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) จัดทำ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการ ปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นประกอบกับกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางการ ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.2566-2570) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นำยุทธศาสตร์ไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์สนับสนุน เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและประเทศ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566- 2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษขึ้นเพื่อเป็น กรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ เป็นการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ที่สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบูรณาการ โครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ศรีสะเกษ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด
มิถุนายน 2564

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

1. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	1
2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	5
3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	6

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	8
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	10
3. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	20
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	41
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	45
6. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	48

ส่วนที่ 3 การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	50
2. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	51
3. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
ในอนาคต	52

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2561 – 2565)

1. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน
3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินการที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัด

(พ.ศ. 2561-2565)

(1) ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

(1) ข้อมูลพื้นฐาน

จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ประมาณ 8,839.90 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,937 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนามีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้ และพื้นที่จะค่อย ๆ ลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก ซึ่งเต็มไปด้วย ห้วย หนอง คลอง บึง ต่าง ๆ ตลอดระยะทางที่ลำน้ำมูลและลำน้ำชีไหลผ่าน สภาพดินร่วนละเอียด เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดีแต่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ทิศเหนือ เขตอำเภอราษีไศล อำเภอศีลาจาด และอำเภอยางชุมน้อย ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธร

ทิศใต้ เขตอำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอภูสิงห์ และอำเภอกันทรลักษ์ ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศตะวันออก เขตอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอโนนคูณ ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี

ทิศตะวันตก เขตอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอปรังค์ภู อำเภอห้วยทับทัน และอำเภอบึงบูรพ์ ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,458,575 เป็นประชากรชาย จำนวน 726,304 คน เป็นประชากรหญิง จำนวน 732,271 คน (ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2563) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 206 ตำบล 2,633 หมู่บ้าน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับบน จำนวน 1 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ (อบจ.) มีพื้นที่รับผิดชอบเท่ากับจังหวัดศรีสะเกษ และระดับล่าง มีจำนวน 216 แห่ง มีพื้นที่รับผิดชอบตามประกาศแต่งตั้งของแต่ละหน่วยงาน แบ่งออกเป็น

- เทศบาลเมือง จำนวน 2 แห่ง
- เทศบาลตำบล จำนวน 35 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 179 แห่ง

(2) การพัฒนาที่สำคัญภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2563 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ได้ร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ สรุปลักษณะการดำเนินการพัฒนาที่สำคัญได้ดังนี้

2.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยการก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำอุปโภค/บริโภค และเลี้ยงสัตว์ ส่งเสริม และสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการวางผังเมือง เป็นการสร้างความตระหนัก และจิตสำนึกในการรัก และหวงแหนธรรมชาติ การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาหมอกพิษและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะรวมจังหวัด ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ เช่น เส้นทางคมนาคมและขนส่ง และแหล่งน้ำ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองและชนบท ให้มีการกำหนดคุณภาพการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และผังเมือง มีระเบียบสวยงามตามแบบแผน และมีสภาพแวดล้อมที่สมดุล นำไปสู่การพัฒนาเมืองและชนบทที่ยั่งยืน และส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการสนับสนุนให้มีมาตรการป้องกัน และให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ แก่ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดที่ประสบความเดือดร้อนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ภัยหนาว และอื่น ๆ โดยเท่าทันสถานการณ์

2.2) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และบทบาทของประชาชน ทุกภาคส่วน ทำนุ บำรุงศาสนากีฬาและนันทนาการ ฟื้นฟูศิลปะ และสืบสานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสาธารณสุข สวัสดิการสังคม ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนด้านอาชีพ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นสังคมแห่งความสุข ความสามัคคี ดังนี้

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของชุมชน เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมือง สร้างความปรองดอง สมานฉันท์ และพัฒนาประชาธิปไตย ส่งเสริมและพัฒนาการจัดระเบียบทางสังคม และความสงบเรียบร้อย เพื่อให้สังคม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสงบสุข ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนปลอดภัยจากอบายมุขสิ่งเสพติด

- ทำนุ บำรุงศาสนา ฟื้นฟู และสืบสานคุณค่าหลากหลายทางวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ

- ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาทุกระดับ เพื่อให้เด็กเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เป็นการส่งเสริมสุขภาพที่แข็งแรง และสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านกีฬา พร้อมค่านิยมการตื่นตัว ด้านการแข่งขันกีฬา เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาสู่กีฬากิ่งอาชีพ และกีฬาอาชีพ นำชื่อเสียงมาสู่จังหวัด

- ส่งเสริมและสนับสนุนการสาธารณสุข เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริการทางการแพทย์ และการสาธารณสุข ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค เพื่อพัฒนาสุขภาพที่ดี และปลอดภัยของประชาชนอย่างทั่วถึง

- ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการสังคม โดยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างอาชีพ การมีงานทำ และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่ทุกกลุ่มอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้แก่ครัวเรือน และชุมชน

2.3) การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ดำเนินการส่งเสริมเศรษฐกิจโดยเชื่อมโยงกับการค้าการเกษตร การท่องเที่ยวและกีฬา และการร่วมมือทางเศรษฐกิจชายแดน เพื่อผลักดันให้จังหวัดศรีสะเกษ เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบของภูมิภาค และก้าวสู่เวทีระดับโลก โดยเน้นการส่งออกและการแปรรูปผลผลิตให้มากขึ้น เช่น ส่งเสริม และสนับสนุนให้ความรู้ด้านการค้า การลงทุน การพาณิชย์ โดยบูรณาการเชื่อมโยงระหว่างการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว และกีฬา ให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนการบริหารด้านการตลาด เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันได้ ส่งเสริมนโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดนช่องสง่างา เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยว ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ผลักดันไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ส่งเสริมและสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาการแปรรูปการผลิตด้านอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีชื่อเสียง เช่น ยางพารา หอม กระเทียม ทุเรียน และข้าวหอมมะลิอินทรีย์ เพื่อการส่งออก ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด ตามที่จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยม และเที่ยวชมจังหวัดศรีสะเกษ มากขึ้น

1.2) การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติ
ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1.2.1) เชิงปริมาณ

สรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ.2561-2564)

ยุทธศาสตร์	1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	2.การเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันทางสังคม และ คุณภาพชีวิตที่ดี	3.การยกระดับ เศรษฐกิจให้พึ่งตนเอง และแข่งขันได้	รวม
ปีงบประมาณ พ.ศ.2561				
จำนวน โครงการ	4,065	3,886	834	8,785
งบประมาณ (บาท)	2,083,471,528	1,989,052,069	145,259,462	4,217,783,059
ปีงบประมาณ พ.ศ.2562				
จำนวน โครงการ	4,539	4,206	768	9,513
งบประมาณ (บาท)	2,293,189,415	2,059,473,031	159,711,255	4,512,373,701
ปีงบประมาณ พ.ศ.2563				
จำนวน โครงการ	4,865	4,183	721	9,769
งบประมาณ (บาท)	2,547,160,096	2,287,882,375	166,228,760	5,001,271,231
ปีงบประมาณ พ.ศ.2564				
จำนวน โครงการ	3,605	3,625	707	7,937
งบประมาณ (บาท)	2,160,510,279	2,176,372,434	127,179,191	4,464,061,904
รวม 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564)				
จำนวน โครงการ	17,074	15,900	3,030	36,004
งบประมาณ (บาท)	9,084,331,318	8,512,779,909	598,378,668	18,195,489,895

หมายเหตุ ข้อมูล ณ กันยายน 2561 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 217 แห่ง สามารถเก็บข้อมูลได้ 123 แห่ง

1.2.2) เชิงคุณภาพ

- 1) ประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียงมีเส้นทางคมนาคมในการสัญจร และขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสู่ท้องตลาดได้อย่างสะดวกและปลอดภัย
- 2) เกษตรกรมีแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และเพื่อทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ได้อย่างพอเพียง
- 3) เกษตรกรมีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มและการบริหารจัดการกลุ่ม
- 4) เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้นส่งผลให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพมากขึ้น
- 5) เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP และ Organic ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- 6) เกษตรกรมีการเชื่อมโยงการตลาด และมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
- 7) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และเป็นที่ยอมรับของสังคม

(2) ผลที่ได้รับการจากการดำเนินงาน

2.1) ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ได้มีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ผลที่ได้จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ท้องถิ่นภายในจังหวัดศรีสะเกษ มีโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและขนส่ง ที่เอื้อต่อการสัญจร การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร และรองรับการท่องเที่ยวภายในท้องถิ่น รวมไปถึงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหาย ให้ประชาชนใช้ถนนได้อย่างสะดวก ปลอดภัย มีแหล่งน้ำและระบบน้ำประปาที่สะอาดเพียงพอต่อการอุปโภค/บริโภค มีระบบชลประทานสำหรับใช้ภาคการเกษตรและปศุสัตว์

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ผลที่ได้จากการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นผลมาจากการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุน การสร้างอาชีพ การมีงานทำ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ทุกกลุ่มอาชีพ สามารถเพิ่มรายได้ ให้แก่ครัวเรือนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนด้านสาธารณสุข ในการดูแลประชาชนในด้านการดูแลสุขภาพร่างกาย สนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ให้เป็นผู้ให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพเบื้องต้นให้กับประชาชน ในการพัฒนาด้านการศึกษา นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและความสามารถทางการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการคิดการใช้ภาษาและการสื่อสาร และทักษะชีวิต ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพในการใช้นวัตกรรมทางการสอนสามารถนำนวัตกรรมการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนนอกจากการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม และสืบสานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ผลที่ได้จากการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองและแข่งขันได้ โดยการส่งเสริมธุรกิจชุมชนและเพิ่มช่องทางในการกระจายสินค้า ส่งเสริม และสนับสนุนให้ความรู้ด้านการค้า การลงทุน การพาณิชย์ โดยบูรณาการเชื่อมโยงระหว่างการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว และกีฬา พัฒนาความรู้ด้านการบริหารและจัดการ ตลอดจนการบริหารจัดการด้านการตลาด เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันได้ ส่งเสริมนโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยว

ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ผลักดันไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ส่งเสริมและสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาการแปรรูปการผลิตด้านอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีชื่อเสียง เช่น ยางพารา หอม กระเทียม ทุเรียน และข้าวหอมมะลิอินทรีย์ เพื่อการส่งออก ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด ตามที่จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยม และเที่ยวชมจังหวัดศรีสะเกษ มากขึ้น

2.2) ผลกระทบ

จากการเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่ง สามารถจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ 123 แห่ง จากจำนวนทั้งสิ้น 217 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57 ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ศรีสะเกษ ในช่วงระยะเวลา 4 ปี พ.ศ. 2561 – 2564 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการ ได้ไม่ครอบคลุมทุกเป้าหมายที่ต้องการ เนื่องจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนจำกัด และยัง ขาดการบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม จึงทำให้เกิดผลกระทบจากการดำเนินงานเช่น

1) การก่อสร้างหรือซ่อมแซมปรับปรุงถนน บางครั้งไม่สามารถดำเนินการได้ตลอดเส้นทาง เนื่องจาก ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก แต่ศักยภาพของท้องถิ่นมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ จึงไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการได้ หรือบางครั้งขาดการประสานระหว่างท้องถิ่นด้วยกันจึงเกิดความซ้ำซ้อนของโครงการทำให้เสีย โอกาสในการพัฒนา

2) การปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำ ทำให้ระบบนิเวศน์ถูกทำลาย สัตว์น้ำลดน้อยลงและกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม บางครั้งเกิดปัญหาในการดำเนินการ เช่น เมื่อดำเนินขุดลอกแหล่งน้ำแล้วไม่มีพื้นที่ทิ้งดิน หรือมีการ นำดินขุดมาปรับเป็นคันดินรอบแหล่งน้ำ เมื่อถึงฤดูฝน ฝนตกทำให้เกิดน้ำกัดเซาะดินไหลลงไปที่บึงบริเวณที่ขุดลอก หรือไหลลงไปที่บึงในไร่ นา ของประชาชนในพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งกันขึ้น

3) การส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดมลภาวะทางอากาศปัญหาขยะมูล ฝอย กระทบต่อระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติ

4) การส่งเสริมเสริมการท่องเที่ยวทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป บริบททางสังคมและ วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป

(3) สรุปปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

3.1) ปัญหาและอุปสรรค

1) ปัญหาการจ้างแรงงานในบางโครงการที่ต้องการให้มีการจ้างแรงงานประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การลงทุนและขับเคลื่อนด้าน เศรษฐกิจ พบว่าบางหมู่บ้านขาดแรงงาน ทำให้การกระจายรายได้เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไม่มีการกระจายตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ

2) การประสานความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีน้อย เนื่องจากศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีไม่เท่ากัน

3) โครงการหรือกิจกรรมของบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา ท้องถิ่น ไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทำให้ไม่สามารถ ดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาได้

4) ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกความต้องการของประชาชนตามที่ได้วางแผนไว้ เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด ทำให้เกิดการร้องเรียนจากประชาชน

5) รายได้จากภาษีที่รัฐบาลจัดสรรให้ ไม่เพียงพอในการดำเนินการตามภารกิจ หากจะดำเนินการให้ครอบคลุมตามแผนที่ตั้งไว้ ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากถึงจะดำเนินการได้

3.2) การดำเนินการที่ผ่านมา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษได้มีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เป็นไปตามสถานการณ์การพัฒนาในท้องถิ่น ดำเนินการประสานแผนในระดับอำเภอ และบูรณาการโครงการที่เกี่วกันภาพเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปอย่างครบถ้วน ครอบคลุมพื้นที่ 22 อำเภอแต่การดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมขาดการบูรณาการด้านข้อมูลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ที่ดำเนินการ จึงทำให้การดำเนินโครงการ/กิจกรรมไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่เท่าที่ควร

3.3) แนวทางการแก้ไข

การดำเนินโครงการ/กิจกรรมขาดการบูรณาการด้านข้อมูลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ดำเนินการ จึงทำให้การดำเนินโครงการ/กิจกรรมไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่เท่าที่ควร ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ให้ดำเนินการสำรวจปัญหาและความต้องการ และจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อดำเนินการในพื้นที่ใดก่อนหลัง

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

1. แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)
3. แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด
4. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
6. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

1. แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่มา : ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” ทั้งนี้เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่าง มั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็น มนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

วิสัยทัศน์ (Vision)

"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือตามคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

1.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนาคมใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

1.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

1.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

1.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

1.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่ง

ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่งและสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์ (Vision) ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่กำหนดว่า

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี 2580 ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีเป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ไป พิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึง จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับต่อ ๆ ไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ
4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
5. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา
6. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับ

การพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

7. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

1. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมือง ตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

2. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

3. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของ ภาคการผลิตและบริการ

4. ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

5. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วน การพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออก ของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

6. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ และอันดับความง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและ ปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา : ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด

10 ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ยุทธศาสตร์ และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน

ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จำนวน 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัยโดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า เช่น ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่น ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการ ที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและอาชีพในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ เช่น ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย เช่น ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

(7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง เช่น กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ เช่น ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนา ระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน เช่น สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืม และการออม และจัดตั้งโครงการการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา 5 ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง เช่น เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงาน โครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน เช่น เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

4) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการรวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลาย

ทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมืองการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นและข้อตกลงและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจก / ชีตความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (3) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (7) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
- (3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

(4) การรักษาความมั่นคง / ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล

(5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล
ในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทยการพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

(3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการมาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

(5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

(6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัด ในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงาน และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศการพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพา ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง เช่น พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- (2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง
- (3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เช่น พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- (4) พัฒนาด้านพลังงาน เช่น จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ
- (6) พัฒนาระบบน้ำประปา เช่น พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม เช่น ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดดลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี เช่น ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรคนวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย
- (3) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย เช่น การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

9) ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทย กับ ประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึง

มุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมือง ศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มี ประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็ นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการ พึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(2) การพัฒนาเมือง เช่น พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริม การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และ ภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

(3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ เช่น พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐาน การผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่าง ประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและ ขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจาก การดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนใน ต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียง เศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการ พัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้า และบริการของไทย

(2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นใน ภูมิภาค

(4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(5) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่อง ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

- (9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ
- (10) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติมีหลักการและแนวทางดำเนินงาน สรุปได้ ดังนี้

หลักการ

- 1) ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม
- 2) กระจายการพัฒนาลงสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศ และประเทศสู่ชุมชน
- 3) เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชน
- 4) ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชน อย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่ายหรือ Cluster ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่
- 5) ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการการพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

- 1) สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสาร และเครื่องมือสื่อสารประชาสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.
- 2) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 12 นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12
- 3) หน่วยงานกลาง เช่น สศช. สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

4) ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ ที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นทางการเป็นส่วนการพัฒนาและส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

5) สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่าง ๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ เช่น นำการศึกษาวิจัยมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่าง ๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

6) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มาเป็นกรอบการดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาในระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

หลักการ

แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม เน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผลอย่างใกล้ชิดควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางดำเนินการ

แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมีส่วนร่วม ดำเนินการโดย

1) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

2) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และยุทธศาสตร์ชาติ

4) ตั้งหน่วยวิจัย ฝึกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อฝึกอบรม เทคนิควิธีการ หลักการ แนวคิดในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

5) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

7) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัดผลกระทบร่วม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

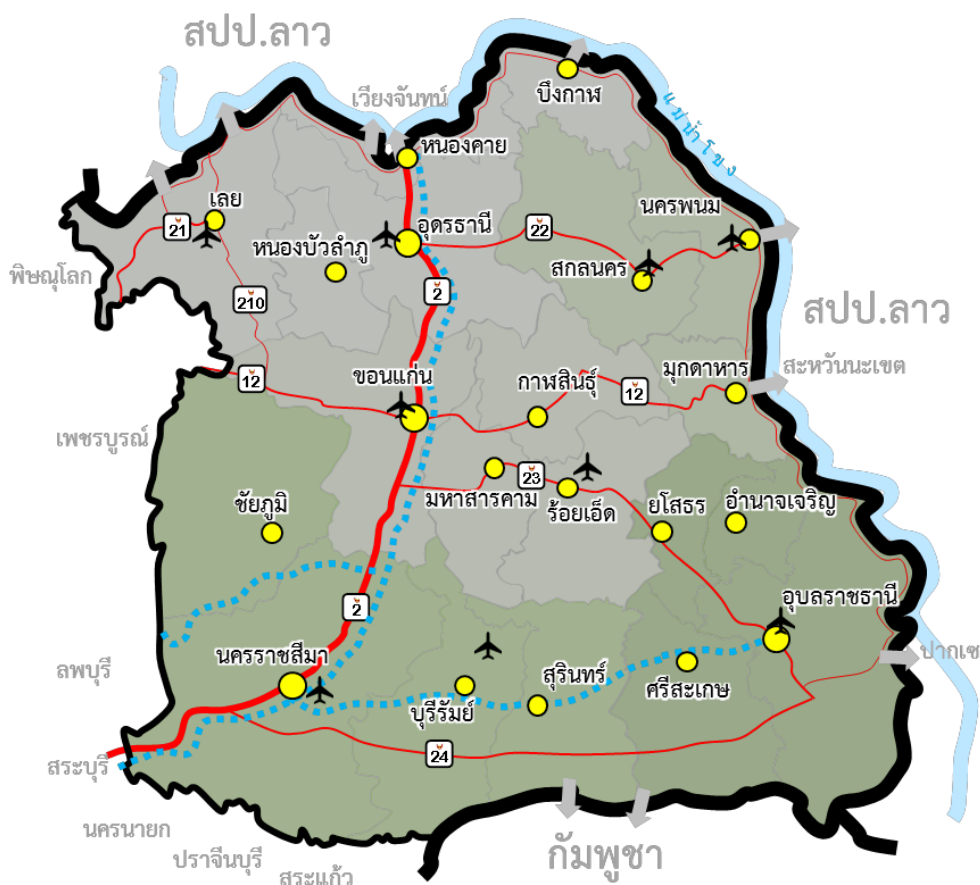
8) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบสวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

9) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

10) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบายและสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ

3. แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

3.1 แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ (malnutrition) แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ไขปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
2. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
3. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
3. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
4. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง
2. สัดส่วนคนจนลดลง
3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
5. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

2) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ซี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

3) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

4) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

3) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลา น้ำจืดมีเกลือ กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

6) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาค

ประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

2) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นำร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคนมคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์

พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และ ธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบ และของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะ คริวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้ง สนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาด ในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

6) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าว ไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้าง นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริม การจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มี คุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้ มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และดูแล ความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

8) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ป่าปลูกป่า และป้องกันการ บุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

9) ส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ใน พื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์และ ทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้ สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแพคเกจท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

3) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสมวยนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานมีเกม (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

5) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

6) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้เกิดคัลเลอร์กับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์ มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี

7) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

3) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

4) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อบริหารส่วนราชการในและระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ - ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่นำร่อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ ยโสธร) พ.ศ. 2561-2565 ฉบับทบทวน พ.ศ. 2563

1. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ของประเทศไทย ประกอบด้วยจังหวัด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธร มีขนาดพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 31,907.74 ตร.กม. หรือ 19,942,336ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.89 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ 6.2 ของพื้นที่ทั่วประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับต่างประเทศระยะทางรวม 601 กม. ดังนี้

- 1) จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ระยะทาง 361 กม. มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระยะทาง 67 กม.
- 2) จังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ระยะทาง 38 กม.
- 3) จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระยะทาง 135 กม.
- 4) จังหวัดยโสธร ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลุ่มจังหวัดฯ มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ 592 กม. และทางรถไฟ 575 กม.

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดมุกดาหาร
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด ร้อยเอ็ดและสุรินทร์
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ตารางแสดงรายละเอียดพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 แยกรายจังหวัดดังนี้

จังหวัด	เนื้อที่		ร้อยละ(ของกลุ่มจังหวัด)
	ตารางกิโลเมตร	ไร่	
อุบลราชธานี	15,744.840	9,840,526	49.34
ศรีสะเกษ	8,839.976	5,524,985	27.70
ยโสธร	4,161.644	2,601,040	13.04
อำนาจเจริญ	3,161.248	1,975,785	9.91
รวม	31,907.728	19,942,336	100.00

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ลักษณะภูมิประเทศ

2. เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ :

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

- (1) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (2) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (3) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (4) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (5) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (6) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (7) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- (1) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
- (2) มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย 5 ปี รวมร้อยละ 23
- (3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ 3.5 ต่อปี
- (4) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าหมาย ร้อยละ 80 ต่อปี
- (5) ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60 ต่อปี
- (6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ 1 ต่อปี
- (7) ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่ อย่างยั่งยืน เป้าหมาย ร้อยละ 0.20 ต่อปี
- (8) ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ 0 ต่อปี

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ 4 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

แผนงาน

1. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
2. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
3. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 5 ปี 1,000,000 ไร่
2. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 80
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 10
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ 3.5 ต่อปี
5. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามืออาชีพเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 60 ต่อปี
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

1. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
2. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
3. พัฒนาระบบบริการสุขภาพสาธารณสุข
4. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
5. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
2. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
3. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง
4. ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน 1 ปี
5. ร้อยละของเด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ 85 ต่อปี
6. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้
7. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า 100 (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.1 ในปีงบประมาณ 2564)
8. เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

1. พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
2. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
3. การจัดการขยะในพื้นที่
4. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี
2. สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 25 ต่อปี
3. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ 0.20 / ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ 1 ต่อปี
5. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ 10 ต่อปี
6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

1. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
3. สังคมปลอดภัยาสพัตติ
4. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้อง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ 5 ต่อปี
2. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน จำนวน 0 ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
3. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยาสพัตติเพิ่มขึ้น จำนวน 15 ชุมชนภายในปี 2565
4. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 3 ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯให้ได้ปริมาณ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
2. แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
3. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
4. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
5. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
6. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับ ประเทศเพื่อนบ้าน
7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
8. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
9. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
10. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
3. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
4. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟูปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
2. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
3. บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดปัญหาหายาเสพติด
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2565 (ฉบับทบทวน)แบบ จ.1 / กจ. 1

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : วิสัยทัศน์ : อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว	แผนงานที่ 1 การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พิษณุโลกด้วยปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปแปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์	ตัว. 1. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 5 ปี 1,000,000 ไร่			200,000	250,000	250,000	1,000,000
		ตัว. 2. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปแปรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐานเป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 80			70	75	80	80
		ตัว. 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 10			8	9	10	10

แบบ จ.1 / กจ. 1

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	แผนงานที่ 2 สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล	ตว. 4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ 3.5 ต่อปี			3.50	3.50	3.50	3.50
		ตว. 5. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนาที่มีทักษะเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 60 ต่อปี			60	60	60	60
		ตว. 6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23			4.50	5	5	23
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	แผนงานที่ 3 การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	ตว. 7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23			4.50	5	5	23
		ตว. 1. ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี			80	80	80	80
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	แผนงานที่ 2 ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	ตว. 2. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี			80	80	80	80

แบบ จ.1 / กจ. 1

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
แผนงานที่ 3 พัฒนาระบบบริการสุขภาพสาธารณสุข		ตข. 3. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง			ไม่เกิน 6.3 ต่อแสนประชากร	ไม่เกิน 6.0 ต่อแสนประชากร	ไม่เกิน 6.0 ต่อแสนประชากร	ไม่เกิน 6.0 ต่อแสนประชากร
		ตข. 4. ผู้ป่วยฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน 1 ปี			80	85	90	90
		ตข. 5. ร้อยละของเด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ 85 ต่อปี			85	85	85	85
แผนงานที่ 4 ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย		ตข. 6. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้			30	40	50	50
		ตข. 7. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า 100 (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.1 ในปีงบประมาณ 2564)				100		100
แผนงานที่ 5 ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา		ตข. 8.เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี			5	5	5	5

แบบ จ.1 / กจ. 1

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย						
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	แผนงานที่ 1 พัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว	ดชว. 1.สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี			25	25	25	25	
		ดชว. 2. สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 25 ต่อปี			25	25	25	25	
		ดชว. 3. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้ค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ 0.20 / ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี			0.20	0.20	0.20	1	
	แผนงานที่ 2 การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด	ดชว. 4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ 1 ต่อปี					1	1	10
		แผนงานที่ 3 การจัดการขยะในพื้นที่	ดชว. 5. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ 10 ต่อปี			10	10	10	10
			ดชว. 6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี			25	25	25	25

แบบ จ.1 / กจ. 1

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย				
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง	แผนงานที่ 1 สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ดชว. 1. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ 5 ต่อปี			5	5	5
	แผนงานที่ 2 ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย	ดชว. 2. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน จำนวน 0 ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี			0	0	0
	แผนงานที่ 3 สังคมปลอดภัยาสพหุติ	ดชว. 3. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเพิ่มขึ้น จำนวน 15 ชุมชนภายในปี 2565			5	5	5
	แผนงานที่ 4 แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้อง	ดชว. 4. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 3 ครั้ง			1	1	1

3.3 แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2565 (ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2564) จังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจร และส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)
3. ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. สร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ 2

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ที่	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมายปี 64	ค่าเป้าหมายปี 65
1	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร ปี 60 = 18,498 ล้านบาท	ขยายตัว ร้อยละ 4	ขยายตัว ร้อยละ 4
2	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)	มูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย ปี 62 = 856,935,690	ขยายตัว ร้อยละ 2	ขยายตัว ร้อยละ 2
3	ร้อยละจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP ปี 2562 จำนวน 1,490 ฟาร์ม	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2
4	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ปี 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.29 ปี 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.60 ปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.11	เพิ่มขึ้น \geq ร้อยละ 5	เพิ่มขึ้น \geq ร้อยละ 5
5	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น	ปี 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.56 ปี 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.77 ปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.56	เพิ่มขึ้น \geq ร้อยละ 5	เพิ่มขึ้น \geq ร้อยละ 5

ที่	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงาน ที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย ปี 64	ค่าเป้าหมาย ปี 65
6	สัดส่วนคนจนด้านรายจ่ายลดลง	ข้อมูลปี 2560 ร้อยละ 10.80	ลดลง ร้อยละ 2	ลดลง ร้อยละ 2
7	ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net เพิ่มขึ้น	คะแนนเฉลี่ย O-Net ปี 2560 อยู่ที่ร้อยละ 29.66	คะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ 33	คะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ 34
8	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ จังหวัด ร้อยละ 11.48 สัดส่วนพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 8.46	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
9	สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการ จัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์	สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 31.86 สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 23	สัดส่วนของ ขยะมูลฝอย ชุมชนได้รับ การจัดการ อย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 33 สัดส่วนของ ขยะมูลฝอย ชุมชนที่ถูก นำไปใช้ ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 24	สัดส่วนของ ขยะมูลฝอย ชุมชนได้รับ การจัดการ อย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 สัดส่วนของ ขยะมูลฝอย ชุมชนที่ถูก นำไปใช้ ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25
10	ระดับความสำเร็จการบริหารจัดการน้ำแบบ บูรณาการ (ลุ่มน้ำ)	2 ลุ่มน้ำ	5 ลุ่มน้ำ	
11	ร้อยละของหมู่บ้านชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ ชุมชนเข้มแข็ง	หมู่บ้าน/ชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ ชุมชนเข้มแข็ง	เพิ่มขึ้นไม่น้อย กว่าร้อยละ 5	เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ 5
12	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดระดับรุนแรงไม่เกินร้อยละ 10 ของหมู่บ้านทั้งหมด	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ ระบาดของยาเสพติดระดับ รุนแรงมีร้อยละ 9 ของหมู่บ้าน ทั้งหมด	ลดลงอัตรา ร้อยละ 2	ลดลงอัตรา ร้อยละ 3

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

1. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตรอุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร
2. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณี
4. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

1. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง
2. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
4. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

1. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น
2. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
3. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
2. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
3. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
6. พัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
2. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคูณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปโภค ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
2. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
3. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
5. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์

1. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
2. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
3. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากภาคส่วน
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
3. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
2. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด่านชายแดน
3. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
4. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
5. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
3. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย

4. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

4. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ (VISION)

**“สร้างสังคมมีสุข
ส่งเสริมการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว
พัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้มาตรฐาน”**

พันธกิจ (MISSION) เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ดังกล่าวองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้กำหนดพันธกิจของการพัฒนา ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น
2. ส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้า และการลงทุนชายแดน
4. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์การค้าชายแดน
 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการศึกษาท้องถิ่น
 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กร

เป้าประสงค์

1. ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีสุข โดยองค์รวมที่ดีขึ้น
2. ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่บนความสมดุลและยั่งยืน
3. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าและการลงทุนชายแดนเปิดประตูสู่อาเซียน
4. ด้านพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐานและมีส่วนร่วม
5. ด้านพัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา มี 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

- พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีสุข โดยองค์รวมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย
	2561	2562	2563	2564	2565	
1) ร้อยละของงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น	37.38	41.15	44.92	48.69	52.46	ร้อยละ 3.77/ปี
2) จำนวนสถานที่หรือพื้นที่/แห่งที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนเพิ่มขึ้น	8	12	16	20	24	ปีละ 4 แห่ง
3) จำนวนโครงการ กิจกรรมที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น	5/5	6/5	7/5	8/5	9/5	ปีละ 1 โครงการ/ 5 กิจกรรม
4) จำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น	400	500	600	700	800	ปีละ 100 คน

กลยุทธ์

1. การพัฒนาสุขภาพอนามัย
2. การกีฬาและนันทนาการ
3. สวัสดิการสังคม
4. การพัฒนาอาชีพ
5. การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
6. การส่งเสริมศาสนา รักษาศิลปวัฒนธรรม ป่าวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- พัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่บนความสมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย
	2561	2562	2563	2564	2565	
1) จำนวนของถนนที่เป็นเส้นทางหลักเชื่อมระหว่างตำบล อำเภอ จังหวัด ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	200	240	280	320	360	ปีละ 40 สายทาง
2) จำนวนสะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	1	2	3	4	5	ปีละ 1 แห่ง
3) จำนวนแหล่งน้ำได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	18	28	38	48	58	ปีละไม่ต่ำกว่า 10 แห่ง
4) จำนวนฝาย คลองชลประทาน ขุดลอก ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	4	8	11	14	17	ละไม่ต่ำกว่า 3 แห่ง
5) จำนวนระบบสาธารณสุขปโภค/สาธารณสุขการ ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	4	5	6	7	8	ปีละ 1 แห่ง
6) จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น	4/2	5/4	6/6	7/8	8/10	ปีละ 1 โครงการ 2 กิจกรรม

กลยุทธ์

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. การส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาเมือง/ชนบท
3. การส่งเสริม สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์การค้าชายแดน**เป้าประสงค์**

- ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าและการลงทุนชายแดนเปิดประตูสู่อาเซียน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย
	2561	2562	2563	2564	2565	
1) ร้อยละของงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น	18.37	21.43	24.49	27.55	30.61	ร้อยละ 3.06/ปี
2) จำนวนโครงการ กิจกรรมที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น	10/6	20/12	30/18	40/24	50/32	ปีละไม่ต่ำกว่า 10 โครงการ/ 6 กิจกรรม
3) จำนวนพื้นที่ท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น	2	6	10	14	18	ปีละ 4 แห่ง

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. การส่งเสริมการพาณิชย์ การลงทุน
3. การส่งเสริมการค้าและการลงทุนชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการศึกษาท้องถิ่น**เป้าประสงค์**

- พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐานและมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย
	2561	2562	2563	2564	2565	
1) ร้อยละของงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น	40.79	42.91	45.03	47.15	49.27	ร้อยละ 2.12/ปี
2) จำนวนโครงการ กิจกรรมที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น	18/6	25/10	32/14	39/20	46/24	ปีละไม่ต่ำกว่า 7 โครงการ/ไม่ต่ำกว่า 4 กิจกรรม
3) ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	39.84	47.81	55.78	63.75	71.72	ร้อยละ 7.97/ปี

กลยุทธ์

1. การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2. การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นอัจฉริยภาพ
3. การพัฒนาคุณภาพบุคลากร
4. การพัฒนาสถานศึกษา
5. การส่งเสริมและพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
6. การพัฒนาระบบนิเทศทางการศึกษา
7. การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
8. การส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)
9. การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กร

เป้าประสงค์

- พัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย
	2561	2562	2563	2564	2565	
1) ร้อยละของงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น	77.25	79.74	82.23	84.72	87.21	ร้อยละ 2.49/ปี
2) จำนวนภารกิจการพัฒนาบุคลากรเพิ่มขึ้น	4	7	10	13	16	ปีละไม่ต่ำกว่า 3 แห่ง
3) จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการเพิ่มขึ้น	4	5	6	7	8	ปีละ 1 แห่ง
4) จำนวนบุคลากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น	4/2	5/4	6/6	7/8	8/10	ปีละ 1 โครงการ /2 กิจกรรม

กลยุทธ์

1. การพัฒนาบุคลากร
2. การพัฒนาองค์กร
3. การบริหารจัดการ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ :

ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ สู่มืองท่องเที่ยวและกีฬา สร้างคุณค่าด้วย
เกษตรปลอดภัย ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ :

๑. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
๒. พัฒนา ส่งเสริม ชีตความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์ :

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจ และสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา :

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่
๒. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนา ส่งเสริมขีดความสามารถของท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
๓. พัฒนา ส่งเสริม สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๔. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และพลังงานทางเลือก
๕. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้เชื่อมโยงต่อการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสุขภาวะ

๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น
๒. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน
๓. พัฒนาสินค้า OTOP /สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๒. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๓. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

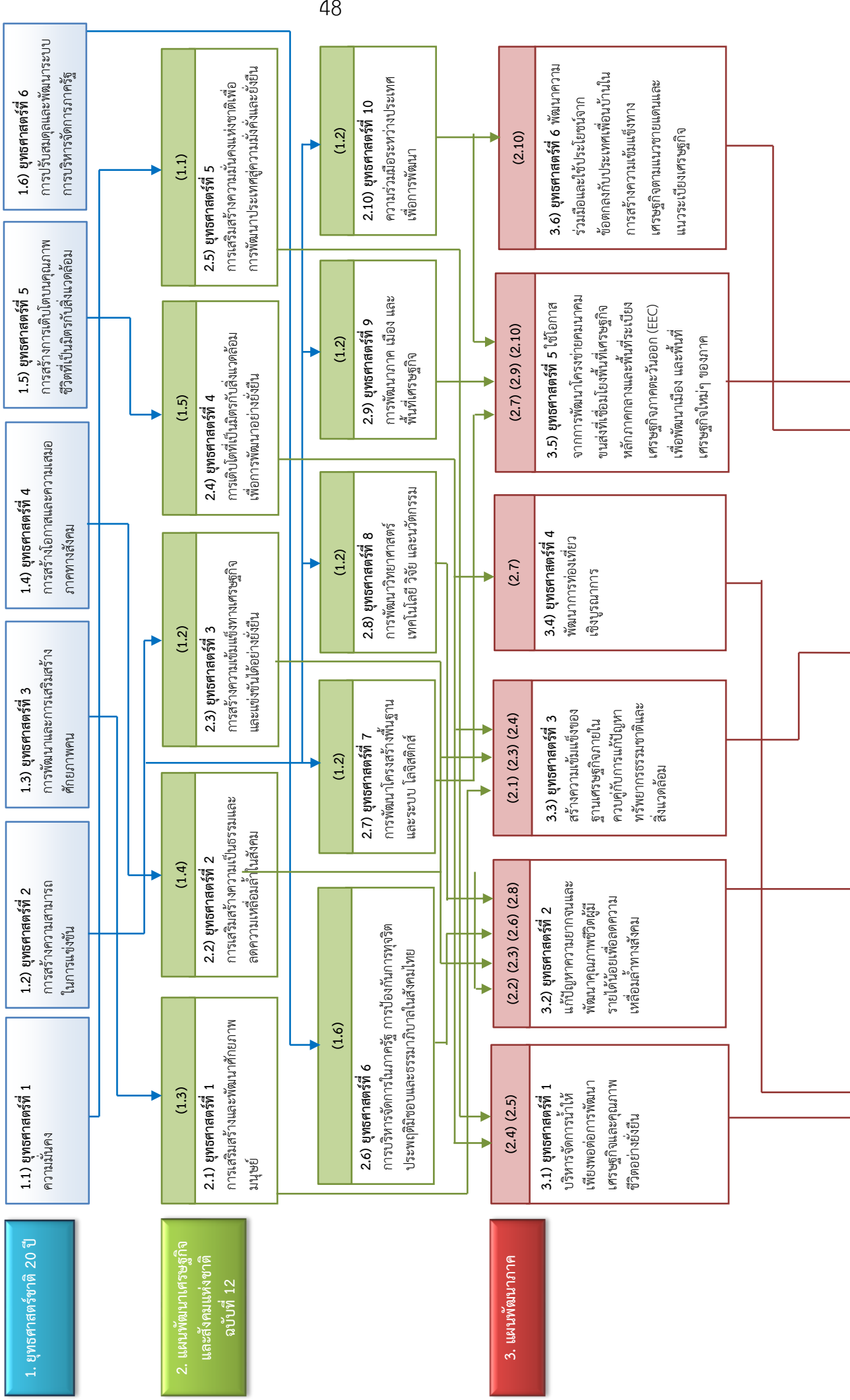
๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคม
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

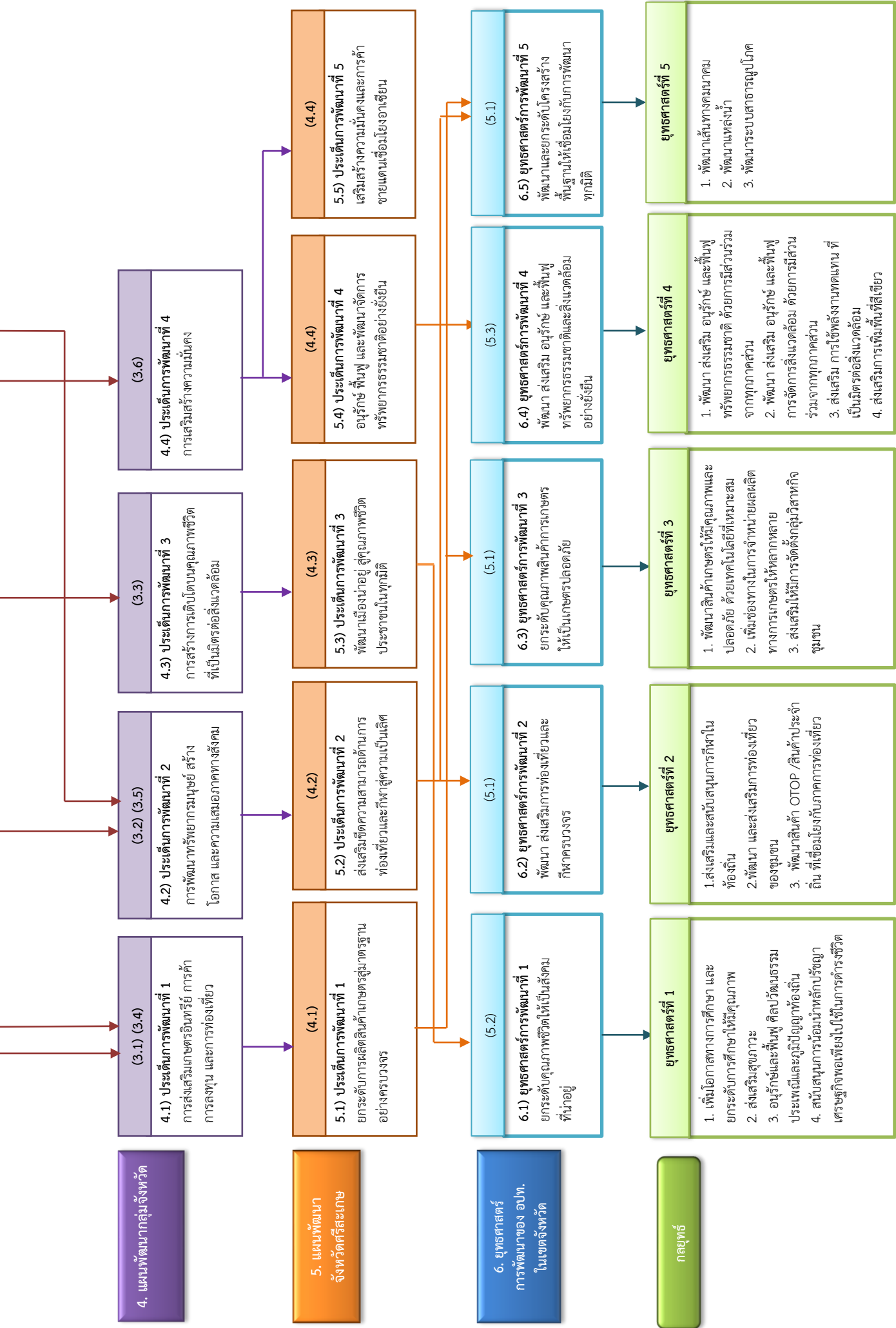
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1
2. อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1
3. อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
4. อัตราการขยายตัวของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1	ขยายตัว ร้อยละ 1
5. ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
6. สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
7. สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์	- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25	- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25	- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25	- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25	- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25
8. สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ	15 ไร่ /แห่ง	15 ไร่ /แห่ง	15 ไร่ /แห่ง	15 ไร่ /แห่ง	15 ไร่ /แห่ง
9. ร้อยละของหมู่บ้านชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ชุมชนเข้มแข็ง	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
10. ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละของหมู่บ้านทั้งหมด	ลดลงอัตรา ร้อยละ 1	ลดลงอัตรา ร้อยละ 1	ลดลงอัตรา ร้อยละ 1	ลดลงอัตรา ร้อยละ 1	ลดลงอัตรา ร้อยละ 1
11. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งเสริมพัฒนาในทุกมิติ	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1

๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2566 - 2570

ส่วนที่ 3 การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
2. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม
3. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต

ส่วนที่ 3

การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษได้นำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนปี 2563 เพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ผลที่ได้รับ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกรอบทิศทาง การพัฒนา เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ไม่มีการซ้ำซ้อนในการพัฒนา ส่งผลให้ประหยัดงบประมาณในภาพรวม ตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ท้องถิ่นภายในจังหวัดมีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการอุปโภค/บริโภค มีระบบชลประทานอย่างเพียงพอใช้ในภาคการเกษตรและปศุสัตว์ มีระบบน้ำประปาที่สะอาดปลอดภัยและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ระบบคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น มีถนนโครงข่ายเชื่อมระหว่างชุมชนในเขตเทศบาลและตำบลข้างเคียงเพื่อใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและสัญจรไปมาเพื่อติดต่อกันในด้านอื่นๆ มีสะพานสำหรับข้ามแม่น้ำลำคลองอย่างเพียงพอ มีการก่อสร้างฝายไว้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำและป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ทำการเกษตร และมีทางเดินเท้าให้ประชาชนเพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทางเท้าส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

ผลที่ได้จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านสาธารณสุขแก่โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในการดูแลประชาชนในด้านสุขภาพร่างกาย และสนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน เพื่อให้สามารถดูแลและให้ความรู้ในเรื่องการดูแลสุขภาพในเบื้องต้นให้แก่ประชาชน ในด้านการศึกษามีการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง และส่งเสริมสนับสนุนสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถในด้านต่างๆ และส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนตามบริบทและวัฒนธรรมของชุมชนสังคมในท้องถิ่นด้านศาสนา ประเพณี มีการทำนุบำรุงศาสนาด้วยการส่งเสริมให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ชนรุ่นหลังได้รู้จัก เพื่อสืบทอดและรักษาไว้ให้คงอยู่ไม่สูญหายไปจากสังคม อีกทั้งส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬาเพื่อให้ทุกคนหันมาใส่ใจสุขภาพและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และพัฒนาไปสู่การเป็นอาชีพ

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ โดยการส่งเสริมธุรกิจชุมชนและเพิ่มช่องทางในการกระจายสินค้าให้มากขึ้น ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้า OTOP เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค การออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้แลดูสวยงามเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มธุรกิจเพื่อให้อำนาจต่อรองทางการตลาด ส่งเสริมและสนับสนุนฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้มีความรู้ และทักษะ เพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐานสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองและแข่งขันกับตลาดเสรีได้

2. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

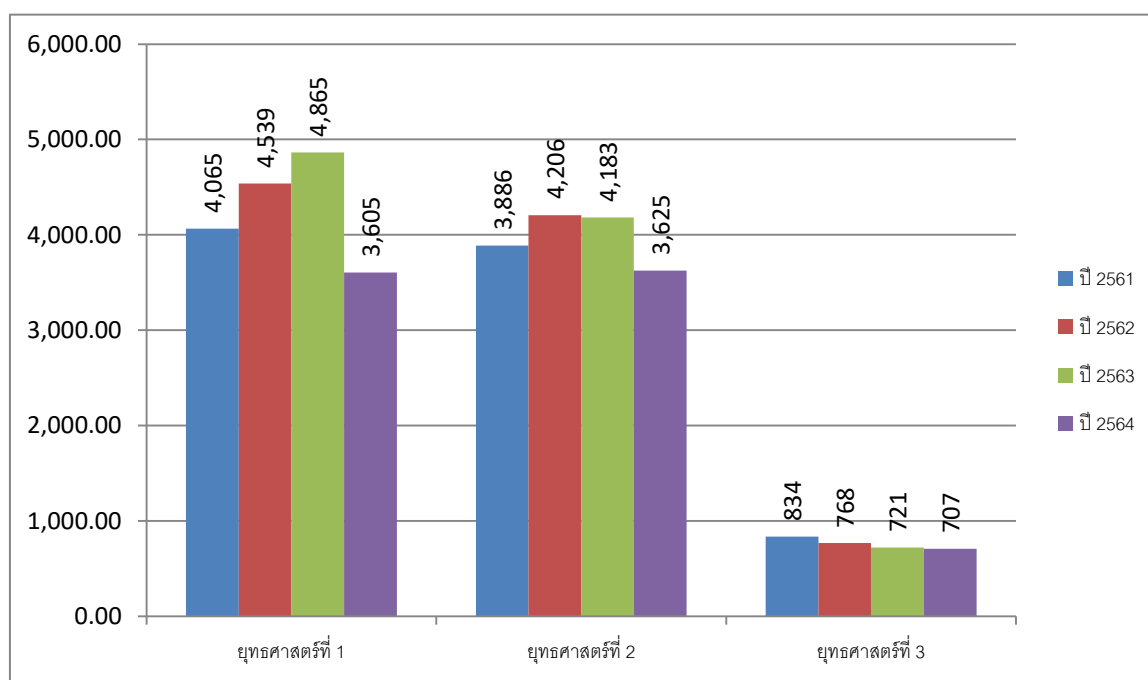
ผลจากการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564 ซึ่งวิเคราะห์จากข้อมูลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 123 แห่ง สรุปผลการดำเนินงานได้ ดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมในเชิงปริมาณ

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ				ร้อยละของโครงการทั้งหมด 4 ปี	
	ปีงบประมาณ					
	2561	2562	2563	2564		
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4,065	4,539	4,865	3,605	17,074	47.42
2. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิต	3,886	4,206	4,183	3,625	15,900	44.16
3. การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้	834	768	721	707	3,030	8.42
รวม	8,785	9,513	9,769	7,937	36,004	100

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินโครงการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 47.42 รองลงมาคือยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิต คิดเป็นร้อยละ 44.16 และลำดับถัดไป คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ คิดเป็นร้อยละ 8.42

กราฟแสดงจำนวนโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับงบประมาณ แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564

2.2 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม เชิงคุณภาพ

จากข้อมูลที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 123 แห่ง จาก 217 แห่ง ได้มีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง สามารถดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามระเบียบ และหนังสือสั่งการที่กำหนด ทำให้ลดความซ้ำซ้อนของโครงการในพื้นที่และสามารถนำงบประมาณที่มีอยู่เพื่อไปดำเนินการได้อย่างครอบคลุม หรือดำเนินโครงการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

3. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

3.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

- การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในทิศทางเดียวกันมีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาสอดคล้องกันในระดับบนภายใต้สภาพปัญหาและความจำเป็นต้องการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ
- การประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันบูรณาการโครงการพัฒนาลดความซ้ำซ้อนและยังสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุดมีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- การกำหนดแนวทางการบริหารงานท้องถิ่นโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามาใช้เป็นกรอบจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป้าหมายการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกันส่งผลต่อการวัดผลประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดไปใช้

- กระบวนการของคณะกรรมการประสานแผนระดับอำเภอบางแห่งไม่มีการขับเคลื่อนในด้านการประสานงานการประชุมของคณะกรรมการทำให้การประสานงานขาดความต่อเนื่อง ส่งผลให้ระบบการทำงานไม่ทันตามห่วงปฏิทินการปฏิบัติงาน
- การประชุมคณะกรรมการประสานแผนระดับอำเภอขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ไม่ได้รับการประสานงานหรือเชิญเข้าร่วมประชุมทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดส่งโครงการที่เกินศักยภาพมายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษไม่เป็นในทิศทางเดียวกัน
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับข้อมูลคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนระดับอำเภอไม่ครบถ้วนในทุกอำเภอ ทำให้การประสานงานกับคณะกรรมการฯ เกิดความล่าช้าในบางอำเภอ

Website : <http://www.pao-sisaket.go.th>

Email : pao.plandiv@gmail.com

Tel. 045-814672